

Πορεία προς το θείο Πάθος: Οι τόποι που πορεύθηκε ο Χριστός μέχρι τον Γολγοθά και η μαρτυρία των Ευαγγελιστών (ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Επικαιρότητα](#)

Με την σταυρική θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού κορυφώνεται το Θείο δράμα με την ακολουθία των Παθών του Κυρίου (Όρθρος Μεγάλης Παρασκευής) που θα τελεστεί σήμερα το απόγευμα σε όλους τους Ορθόδοξους ναούς να επικεντρώνεται σε όλα εκείνα τα γεγονότα που συνέβησαν μέχρι ο Κύριος μας να ανέβει στον σταυρό και δια του μέσου αυτού να λυτρώσει με το αίμα του το γένος των ανθρώπων.

Μέσα από τους ύμνους και τις δώδεκα ευαγγελικές περικοπές, εκτυλίσσονται όλα όσα συναποτελούν το θείο πάθος: οι εμπτυσμοί, τα ραπίσματα, τα κολαφίσματα, οι

ύβρεις, οι γέλωτες, η πορφυρά χλαίνα, ο κάλαμος, ο σπόγγος, το όξος, οι ήλοι, δηλ. τα καρφιά, η λόγχη και προπάντων ο σταυρός και ο θάνατος, τα οποία για εμάς δέχθηκε θεληματικά ο Κύριος.

Το **Πρακτορείο ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ (ope.gr)** παρουσιάζει στο αφιέρωμα που ακολουθεί τους τόπους όπου περπάτησε ο Χριστός στον δρόμο προς τον Γολγοθά.

[Διαβάστε επίσης: Η ακολουθία των Παθών του Κυρίου ζωντανά στην Remtrousia TV](#)

Η φυλακή του Χριστού

Το «Πραιτώριο» στην οδό των Παθών, την εποχή του Χριστού ήταν Διοικητήριο και επίσημη κατοικία του Ρωμαίου Διοικητή Ηγεμόνα Πιλάτου. Ήταν το σημείο όπου έφεραν τον Ιησού μετά τον Άννα και τον Καϊάφα προκειμένου να διεξαχθεί η μεγαλύτερη δίκη της ανθρωπότητας...

Εδώ ο Πιλάτος διέταξε να μαστιγώσουν τον Ιησού... Εδώ Τον έντυσαν με την κόκκινη χλαμύδα, Τον φυλάκισαν και Τον καταδίκασαν στην έσχατη ποινή του θανάτου με σταύρωση.

Αποστολή Ιεροσόλυμα: Πέπη Οικονομάκη

Κάμερα: Τάκης Ποδαρόπουλος

Μοντάζ: Μαριάνθη Ματζίρη

Το αποτύπωμα της παλάμης στον δρόμο προς τον Γολγοθά

Οι στρατιώτες αφού Τον βασάνισαν με ποικίλους τρόπους, Τον ανάγκασαν να άρει το σταυρό Του και να βαδίζει προς τον Γολγοθά... Βασανισμένος, εξουθενωμένος, πληγωμένος ο Ιησούς κατέρρεε σχεδόν σε κάθε πέντε-δέκα βήματα...

Η ιδρωμένη του παλάμη άφησε το αποτύπωμά της σε ένα βράχο... Ξαφνικά εμφανίσθηκε ένας γεροδεμένος αγρότης που επέστρεφε στο σπίτι του από τη δουλειά, με τα δύο του παιδιά. Ήταν ο Σίμωνας, ο Κυρηναίος. Οι Ρωμαίοι στρατιώτες δεν έχασαν την ευκαιρία και του έδωσαν την εντολή να κουβαλήσει εκείνος τον Σταυρό του Ιησού. Ο Σίμωνας πήρε στους ώμους του τον βαρύ Ξύλο και τον κουβάλησε μέχρι τον τόπο της εκτελέσεως.

Δείτε το βίντεο του Πρακτορείου Ορθοδοξία από το σημείο όπου ο Κύριος έπεσε από το βάρος του Σταυρού αφήνοντας το αποτύπωμά του στο βράχο που ευωδιάζει μέχρι σήμερα!

Αποστολή Ιεροσόλυμα: Πέπη Οικονομάκη

Μοντάζ: Μαριάνθη Ματζίρη

πλάνα αρχείου Μαρίας Γιαχνάκη

Μουσική: Νίκος Παπακώστας

Ο φρικτός Γολγοθάς

Κάθε προσκυνητής που επισκέπτεται τον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως διακατέχεται από ένα ιδιαίτερο συναίσθημα κάθε φορά που αντικρίζει τον φρικτό Γολγοθά. Εκεί συντελέστηκε το μυστήριο της θείας Οικονομίας και σφραγίσθηκε η Καινή Διαθήκη με το αίμα του Θεανθρώπου.

Η προσευχή, η μετάνοια, τα δάκρυα είναι ό,τι αποθέτει ο άνθρωπος εκεί όπου ο Ιησούς Χριστός είπε το «Τετέλεσται». Στο βίντεο που ακολουθεί δείτε εικόνες από τον τόπο μαρτυρίου του Χριστού.

Αποστολή Ιεροσόλυμα: Πέπη Οικονομάκη

Κάμερα: Τάκης Ποδαρόπουλος

Πλάνα Αρχείου: Μαρία Γιαχνάκη

Μοντάζ: Μαριάνθη Ματζίρη

Μουσική: Νίκος Παπακώστας

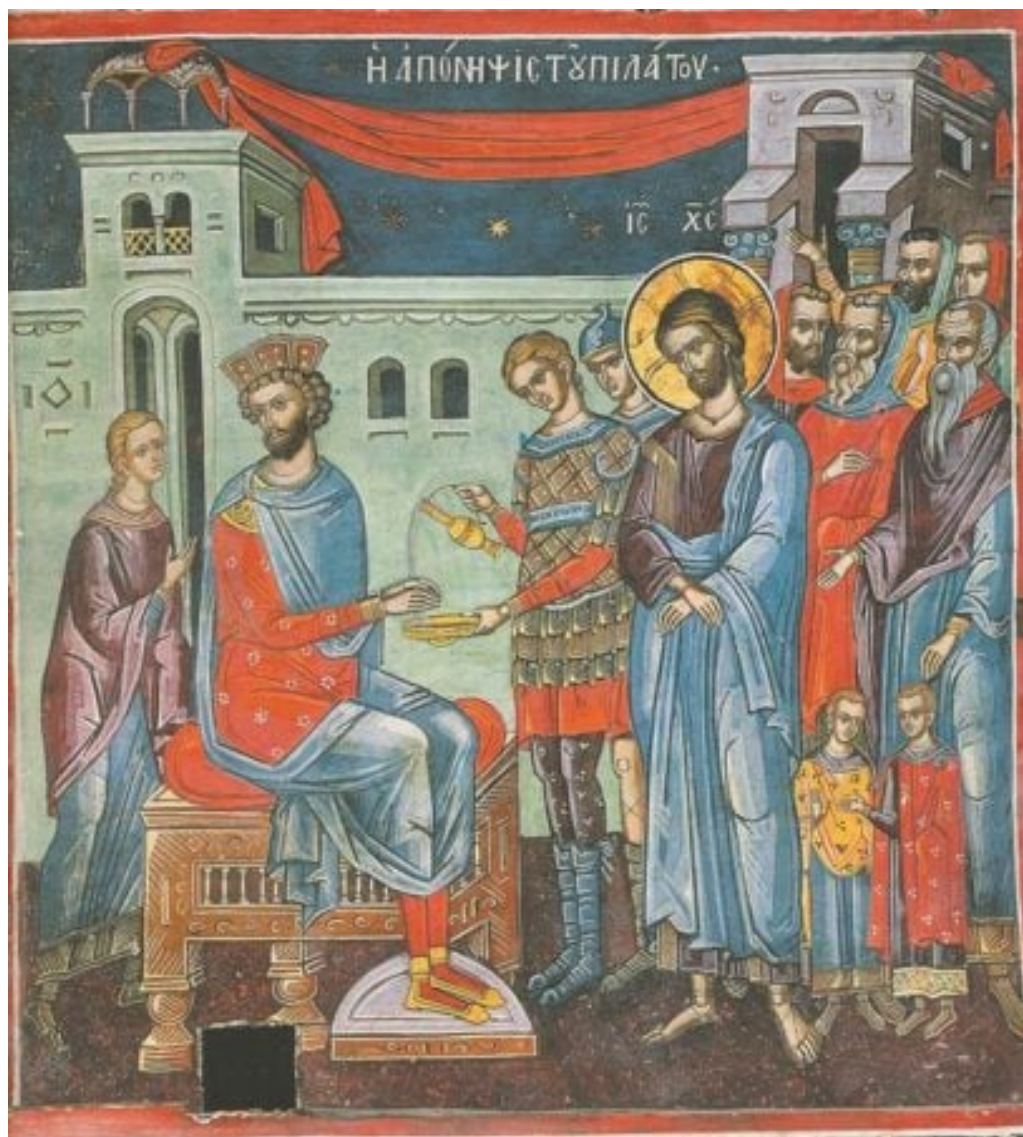
Η περιγραφή του θείου Πάθους από τους Ευαγγελιστές

Ο Σταυρός του Χριστού μαζί με την Ανάστασή του συνιστούν το κέντρο της πίστεως της πρώτης Εκκλησίας. Τις διηγήσεις για όλα τα γεγονότα που έλαβαν χώρα γύρο από τα δύο αυτά κέντρα της πίστεως μας καταγράφηκαν από τους

Ευαγγελιστές. Κατά τη σημερινή ακολουθία του Όρθρου της Μεγάλης Παρασκευής που θα διαβαστεί το βράδυ οι δώδεκα περικοπές που διαβάζονται από τα τέσσερα ευαγγέλια, μας υπενθυμίζουν τα γεγονότα. Τι όμως χαρακτηρίζει ξεχωριστά τον κάθε ευαγγελιστή;

Σύμφωνα με τον Καθηγητή Ιωάννη Καραβιδόπουλο ο ευαγγελιστής Μάρκος είναι ο πρώτος συγγραφέας συνεχούς διηγήσεως του θείου Πάθους και γενικά ο πρώτος χρονικά ευαγγελιστής, κατά την κυρίαρχη στη σύγχρονη επιστημονική έρευνα άποψη. Η διήγησή του χαρακτηρίζεται από συντομία, ζωηρότητα και παραστατικότητα. Μολονότι δε η διήγησή του υπάρχει σχεδόν εξ ολοκλήρου στους άλλους δύο συνοπτικούς ευαγγελιστές (πιστότερα στον Ματθαίο, με κάπως διαφορετική διαδοχή των επιμέρους γεγονότων στον Λουκά), σώζονται, μόνο σε αυτή, ορισμένες λεπτομέρειες, όπως π.χ. η παρουσία του νεανίσκου πού, τυλιγμένος με σινδόνη, παρακολουθεί τη σύλληψη του Ιησού (Μάρκ. ιδ', 51). Η βασική θεολογική γραμμή του ευαγγελιστή, ήδη πριν από τη διήγηση τον Πάθους, είναι το Πάθος του Υιού του ανθρώπου, για το οποίο ήδη από τα πρώτα κεφάλαια του Ευαγγελίου προετοιμάζονται οι μαθητές και ο αναγνώστης. Κάποιος νεότερος ερμηνευτής χαρακτήρισε το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο ως «ιστορία του πάθους του Χριστού με μακρά εισαγωγή».

Η διήγηση του Ματθαίου έχει εντονότερο το χρονολογικό στοιχείο, διαποτίζεται δηλαδή από την πίστη ότι ο οδεύων προς τα Πάθη και τελικά σταυρωθείς Ιησούς είναι ο αναστάς Κύριος της Δόξης, καθώς και από τη σύνδεση των εκτιθεμένων γεγονότων προς τις αντίστοιχες προρρήσεις της Παλαιάς Διαθήκης. Αυτά δείχνουν ότι η Εκκλησία του Ματθαίου βρίσκεται σε συνεχή διάλογο με τον ιουδαϊκό κόσμο, προς τον οποίο διακηρύσσει ότι οι Γραφές πραγματοποιήθηκαν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού• γεγονότα πού αναφέρει μόνο ο Ματθαίος είναι ο θάνατος του Ιούδα, το όνειρο της γυναίκας του Πιλάτου, η νύψη των χεριών του Πιλάτου, η έγερση κεκοιμημένων την ώρα του θανάτου του Χριστού, η φρούρηση του τάφου του.

Η διήγηση του Λουκά κυριαρχείται από την πίστη ότι ο εσταυρωμένος Ιησούς είναι γενικά ο αδίκως πάσχων δίκαιος, ο μάρτυς, αλλά και ειδικότερα ο πάσχων δούλος του Θεού, για τον οποίο έγραψε ο προφήτης Ησαΐας. Χαρακτηρίζεται επίσης από την τάση ακριβέστερης ιστορικής τοποθέτησής των γεγονότων. Η θανάτωση του Ιησού παρουσιάζεται ως η κατ' εξοχήν ώρα της σατανικής εξουσίας του σκότους και, παράλληλα, ως η αποκορύφωση της θείας αγάπης και συγχωρητικότητας. Ο Ιησούς επάνω στον Σταυρό δεν είναι ο ηττημένος από τον σατανά αλλά ο νικητής του. Ο Λουκάς, μόνος από όλους τους ευαγγελιστές, παρουσιάζει τον Ιούδα ως κινούμενον από τον σατανά, αφηγείται την ευλογία δύο ποτηριών κατά τον Μυστικό Δείπνο, διασώζει τη συζήτηση του Ιησού με τους μαθητές κατά τον Μυστικό Δείπνο περί διακονίας, αναφέρει το θαύμα της συγκόλλησης του αφτιού του δούλου του αρχιερέως, που απέκοψε ένας μαθητής (ο Πέτρος κατά τον Ιωάννη), την παρουσία αγγέλου ενισχύοντος τον Ιησού στη Γεθσημανή, την πολιτική κατηγορία των Ιουδαίων περί του Ιησού στον Πιλάτο, την αναπομπή του κατηγορουμένου Ιησού από τον Πιλάτο στον Ηρώδη Αντύπα, τον

θήνο των γυναικών, τη συγχώρεση των σταυρωτών από τον Ιησού, τη μετάνοια του ενός ληστή.

Ο Ιωάννης, στα τέλη του 1ου αιώνα, αναφέρει τι εσήμαινε για την Εκκλησία το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, υπογραμμίζοντας παράλληλα τις επανειλημμένες προσπάθειες του ρωμαίου επάρχου της Ιουδαίας Πιλάτου για αθώωση του αναίτια από τους Ιουδαίους κατηγορηθέντος Ιησού. Η Εκκλησία -θέλει να πει προς τις ρωμαϊκές πολιτικές αρχές ο ευαγγελιστής- δεν είναι ένα «ζηλωτικό» επαναστατικό κίνημα κατά των ρωμαϊκών αρχών. Γι' αυτό τον λόγο ο ευαγγελιστής διασώζει κάπως εκτενέστερη συζήτηση του Πιλάτου με τον Ιησού

και παρουσιάζει την απόφαση του Πιλάτου ως οφειλόμενη σε φορτική πίεση εκ μέρους των Ιουδαίων. Επίσης διασώζει, μεταξύ άλλων που δεν παραδίδουν οι συνοπτικοί ευαγγελιστές, τη στιχομυθία του Ιησού με τους στρατιώτες που τον συλλαμβάνουν, κάνει λόγο για σπείρα και χιλιάρχο, για προανάκριση του Ιησού από τον Άννα, για την παρουσία της μητέρας του Ιησού και του Ιωάννη κατά τη Σταύρωση, τον λογχισμό της πλευράς του Ιησού από ρωμαίο στρατιώτη, και εισάγει τον Νικόδημο μαζί με τον Ιωσήφ στη σκηνή της ταφής του Ιησού.

